

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2008 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **M. Č.**, pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. novembra 2007, sp. zn. 5 To 15/06, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. Č. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 28. októbra 2005 sp. zn. 4 T 64/05 bol obvinený M. Č. uznaný za vinného z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák. a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa 09. júla 2004 spoločne s doposiaľ nestotožnenými osobami vylákal J. P., nar. X. z mesta Z. tak, že v čase okolo X.00 hod. vo Z. na ulici M. R. pred domom súp. čísla X. oslovili dve nestotožnené osoby s požiadavkou ukázania C. do VU B. J., po jeho súhlase s nimi nastúpil do osobného motorového vozidla nezistenej značky a nezisteného ev. čísla, ktoré viedla ako vodič ďalšia doposiaľ nestotožnená osoba. Počas jazdy smerovali na obce L. po upozornení J. P. na odbočku smerujúcu k VÚ B. J. ho jedna z osôb sediaca na zadnom sedadle za použitia doposiaľ nezistenej

zbrane (pištoľ dlhá cca 15 cm. šedej farby) donútila zotrvať vo vozidle, pričom prešli cez obec L. smerom na Z., pred Z. odbočili smerom k obci L. a následne znovu odbočili na účelovú komunikáciu vedúcu do lesa.

Po zastavaní vozidla ho jedna z osôb donútila pod hrozbou použitia zbrane vystúpiť z vozidla, kľaknúť si na okraj cesty tvárou smerom k lesu. Po 20-tich minútach prišiel obžalovaný M. Č. spolu s ďalšou nestotožnenou osobou na vozidle Lancia Prisma, ev. číslo X. (Č. R.), pristúpil k J. P. a opýtal sa ho, či si od niekoho nepožičal väčšiu sumu peňazí a nespáchal dopravnú nehodu, a po negatívnej odpovedi ho opakovane udieral päťami obidvoch rúk do tváre, pričom mu zdôrazňoval, aby sa rozpamätal. Keď J. P. zazvonil mobilný telefón, obvinený mu prikázal odovzdať mu ho, čo J. P. urobil. Po tomto mu spolu s ďalšími osobami zviazal ruky, prinútili ho nastúpiť do uvedeného motorového vozidla Lancia Prisma, ktoré viedol ako vodič M. Č., odviezli ho do Z. k nákladnej železničnej stanici, kde z vozidla vystúpili tri nestotožnené osoby, vo vozidle ostal ako vodič M. Č., ktorý prevzal zbraň od jednej z týchto osôb a následne odviezol J. P. cez obec L. a obec V. na križovatku za obcou V., kde odbočil smerom na obec S. L. a následne zišiel na nezistenú poľnú cestu. Tu obvinený prinútil za použitia zbrane zotrvať J. P. asi 4 hodiny čakajúc na osobu od ktorej si mal J. P. požičať peniaze. Nakoľko táto osoba neprišla, obvinený znovu donútil J. P. nastúpiť do motorového vozidla, ktoré viedol on ako vodič, pričom sa vrátil na miesto pri obci L., kde boli prvýkrát predchádzajúceho dňa vo večerných hodinách, tu ho donútil vystúpiť z vozidla, oznámil mu meno osoby, od ktorej si mal požičať peniaze, a to P. K.. Následne mu prikázal nastúpiť do motorového vozidla a pri nastupovaní k J. P. pristúpil odzadu, na krk mu natiahol nezistený povraz a so slovami, že klame ho začal škrtiť. V dôsledku bránenia sa J. P. spadli na zem, kde M. Č. pokračoval v škrtení a J. P. upadol do bezvedomia. Následne ho M. Č. naložil do batožinového priestoru motorového vozidla, nezistenou trasou ho previezol do mesta Z., kde sa medzitým J. P. prebral, nájdeným skrutkovačom otvoril batožinový priestor a v meste Z. pri odbočke na sídlisko S. z vozidla vyskočil. Týmto konaním spôsobil M. Č. J. P.. nar. X., trvale bytom Z., M. R. X., škodu odcudzením mobilného telefónu zn. N. X. vo výške cca 6 000 Sk a zranenia - nedokrvenie mozgu následkom škrtenia s bezvedomím, poškodenie mozgu vo forme pourazovej atrofie mozgovej kôry v oblasti oboch čelových lalokov, otras mozgu

a podvrtnutie krčnej chrbtice s dráždením zadného krčného sympatického nervového povrazca, pomliaždenia oboch očných guľí s podspojivkovým krvácaním, ťažké mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podkožnými krvnými podliatinami-pomliaždenie nosa s krvácaním, hryzné rany od zubov vnútri úst, dvojetážovite pomliaždenie krku s podkožným krvácaním v podobe dvoch škrtiacich rýh s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 40 dní.

2/

od presne nezisteného dňa čo dňa 16. júla 2004 v mieste trvalého bydliska vo Z. na ulici G.. A. č. X. prechovával potom čo si nezisteným spôsobom zadovážil strelivo a to 1 kus náboj s okrajovým zápalom kal. 22 Short, 6 kusov nábojov so stredovým zápalom kal. 7,62 x 39 mm, 1 kus náboj so stredovým zápalom kal. 7,62 mm vzor 41 Tokarev, 1 kus náboj so stredovým zápalom kal. 7,65 mm MAS, 1 kus náboj so stredovým zápalom kal. 7,65 mm Brovning, 1 kus náboj so stredovým zápalom kal. 7,92 x 57 mm Mauser, 2 kusy nábojov so stredovým zápalom kal. 7,62 x 39 mm, napriek tomu, že nebol držiteľom zbrojného preukazu a nemal oprávnenie na držanie streliva.

3/

dňa 13. novembra 2003 v meste Z. v pobočke spoločnosti P. R. S., s.r.o., požiadal o poskytnutie pôžičky vo výške 112 032 Sk, pričom v žiadosti uviedol, že pracuje ako obchodný zástupca v spoločnosti P., s.r.o., L. C. X., Z., súčasne predložil potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu podľa ktorého mal čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov vo výške 13 158 Sk, pričom predložené potvrdenie nezodpovedalo skutočnosti, na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke č. X. ma bola poskytnutá pôička vo výške 58 997 Sk, ktorú nesplácal, čím spôsobil spoločnosti P. R. S., s.r.o., M. X., B. škodu vo výške 58 997 Sk,

dňa 21. februára 2004 o 16.00 hod. vo Z., B. R. X. násilím neoprávnene vnikol a zotrval v byte majiteľov J. L., nar. X. a A. L., nar. X. tak, že potom, ako ho do bytu odmietla dobrovoľne vpustiť ich dcéra J. L., nar. X., túto odtlačil vchodovými dverami, ktoré sa pokúsila pred ním zatvoriť, vošiel do bytu v ktorom aj napriek jej nesúhlasu zotrval do príchodu P. Č. a V. M. za pomoci ktorých ho z bytu vytlačili.

Okresný súd za to obvinenému M. Č. podľa § 238 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 27 (dvadsaťsedem) mesiacov. Zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Zvolene 3 T 38/04 zo dňa 15. júna 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 2 To 216/04 zo dňa 16. septembra 2004, ktorým bol obvinenému uložený pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov nepodmienečne so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, uložil okresný súd obvinenému aj ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť a pol roka, so zaradením pre výkon uložených trestov do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Okresný súd súčasne uložil obvinenému podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, povinnosť nahradiť poškodenému J. P. škodu vo výške 18 453 Sk a spoločnosti P. R., s.r.o., M. X., B., škodu vo výške 49 573 Sk, pričom túto poškodenú stranu zároveň podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Obvinený M. Č. podal proti tomuto rozsudku Okresného súdu vo Zvolene odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 27. novembra 2007, sp. zn. 5 To 15/06, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, ako nedôvodné zamietol.

Obvinený M. Č. podal dňa 25. februára 2008 na Okresnom súde vo Zvolene prostredníctvom zvoleného advokáta dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. novembra 2007, sp. zn. 5 To 15/06. Ako dovolací dôvod použil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože podľa jeho názoru rozhodnutie Okresného súdu vo Zvolene bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zistených skutkov, pričom skutok pod bodom 4/ nie je vôbec trestným

činom a napriek tomu, že tieto námietky uplatnil v riadnom opravnom prostriedku, tieto pochybenia neboli odstránené ani odvolacím Krajským súdom v Banskej Bystrici, ktorý jeho odvolanie zamietol.

V odôvodnení podaného dovolanie obvinení konkrétne namietal, že okresný aj odvolací súd nesprávne vyhodnotili celkovú dôkaznú situáciu vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku prvostupňového súdu, pričom v plnom rozsahu uverili obžalobe a poškodenému, vykonané dôkazy vyhodnotili len v jeho neprospech a jeho obhajobu považovali za účelovú. Zdôraznil, že v priebehu trestného konania nebol zistený motív jeho konania, ani osoby, ktoré mu mali pri skutku pomáhať a nebola tiež zaistená zbraň, ktorou sa mal poškodenému vyhrážať. Na jeho motorovom vozidle, ani na mieste činu neboli zistené žiadne stopy, ktoré by nasvedčovali, že sa toto vozidlo na tomto mieste nachádzalo. Zistené vlasy poškodeného nájdené v kufri jeho motorového vozidla, iba potvrdzujú, že sa poškodený v tomto vozidle nachádzal, ale nie tú skutočnosť, že sa tohto skutku dopustil práve on. Podozrivé bolo tiež stotožnenie jeho osoby, keď poškodený pri rekognícii ho opoznal až potom, čo ho v minulosti videl a poznal. Celá dôkazná situácia pri tomto skutku je podľa jeho názoru postavená iba na tvrdení proti tvrdeniu a na netransparentne zaistenej biologickej stope.

Obvinený podaným dovolaním napadol aj právne posúdenie skutku pod bodom 4/ rozsudku okresného súdu, ktorý podľa jeho názoru nie je vôbec trestným činom, pričom súd nevzal vôbec do úvahy jeho a obhajobu, spočívajúci v tvrdení, že do bytu L. nevstúpil za použitia násilia, a preto nebola naplnená skutková podstata trestného činu porušovania domovej slobody.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody obvinený v dovolaní navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici bol porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo tiež v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. a § 285 písm. c/ Tr. por. v jeho neprospech. Ďalej navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako aj rozsudok prvostupňového Okresného súdu vo Zvolene v napadnutých častiach,

a aby tomuto okresnému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a dospel k nasledovným záverom.

Podľa § 168 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým vec bola právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2007, sp. zn. 5 To 15/06, ktorým bolo odvolanie obvineného proti rozsudku prvostupňového okresného súdu zamietnuté, ako nedôvodné.

Proti takémuto druhu rozhodnutia súdu je dovolanie prípustné, pričom toto bolo podané prostredníctvom obhajcu, teda oprávnenou osobou v zmysle § 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde vo Zvolene, teda na mieste určenom ustanovením § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré mu predchádzalo. Obvinený M. Č. v predmetnej veci poukázal na dôvody podania dovolania uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda na to, že rozhodnutia oboch súdov sú založené na nesprávnom právnom posúdení skutkov pod bodmi 1/ a 4/ rozsudku prvostupňového súdu.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi

vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovanie totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.) Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého aj druhého stupňa. V predmetnej trestnej veci obvineného M. Č. to teda znamená, že pre dovolací súd sú rozhodujúce u všetkých posudzovaných skutkov skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený spáchal jednotlivé skutky tak, ako je to uvedené v rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici 28. októbra 2005, sp. zn. 4 T 64/05, v odôvodnení dovolaním napadnutého uznesenia zo dňa 27. novembra 2007, sp. zn. 5 To 15/06.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. Č. na neveřejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 4. júna 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.